

บทความวิจัย

ผลของสารสกัดจากใบพีชในวงศ์ Annonaceae 3 ชนิด ต่อการออกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของต้นกล้า หญ้าขาวจระดอดอกเล็กและหญ้ารังนก

อาทิตยา นุราฤทธิ์ กรองแก้ว พุพิทยาสถาพร และ เฉลิมชัย วงศ์วัฒนะ*

บทคัดย่อ

ศึกษาผลของสารสกัดน้ำจากใบลำดาวน (Melodorum fruticosum) กระตังงาจีน (Artobotrys hexapetalus (Linn. f.) Bhand) และน้อยหน่า (Annona squamosa L.) ต่อการออกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของต้นกล้าหญ้าขาวจระดอดอกเล็ก (Pennisetum polystachyon (L.) Schult) และหญ้ารังนก (Chloris barbata Sw.) ทำการทดลองภายใต้แสงฟลูออเรสเซนต์ในห้องปฏิบัติการของภาควิชาชีววิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พนว่าสารสกัดน้ำจากใบแห้งของลำดาวน กระตังงาจีน และน้อยหน่าในอัตราส่วนต่างๆ มีผลยับยั้งการออกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของต้นกล้าหญ้าขาวจระดอดอกเล็กและหญ้ารังนกที่ระดับแตกต่างกัน เมื่ออัตราส่วนของใบแห้งต่อน้ำกลั่นสูงขึ้นการยับยั้งจะมากขึ้นด้วย แต่สารสกัดที่อัตราส่วนในระดับต่ำจะมีผลในการกระตุ้นการเจริญเติบโตของต้นกล้า จากการทดสอบผลของค่าคักย์օโซล莫ซิสของสารละลายที่มีต่อการออกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของต้นกล้า โดยใช้สารละลายโพแทสเซียมคลอไรด์ที่ชี้ให้เห็นว่าค่าคักย์օโซล莫ซิสของสารสกัดจากใบพีชทั้ง 3 ชนิดนี้ไม่มีผลยับยั้ง การออกและการเจริญเติบโตของต้นกล้าหญ้าทั้งสองชนิดที่ทดสอบ แสดงว่าผลการยับยั้งของสารสกัดจากใบพีชทั้ง 3 ชนิดนั้นเกิดจากสารบางชนิดที่มีอยู่ในของพีชเหล่านั้นเอง เมื่อเปรียบเทียบระหว่างสารสกัดน้ำจากใบพีชทั้ง 3 ชนิดพบว่า สารสกัดน้ำจากใบลำดาวนยับยั้งการออกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของต้นกล้าได้ดีกว่าสารสกัดในกระตังงาจีนและใบน้อยหน่า โดยเฉลี่ยจากพืชทดสอบทั้ง 2 ชนิด พนว่าสารสกัดน้ำจากใบลำดาวนที่อัตราส่วน 1: 80, 1: 40, 1: 20 และ 1: 10 (น้ำหนัก/ปริมาตร) ยับยั้งการออกของเมล็ดถึง 4.21, 18.42, 96.67 และ 100.00% ตามลำดับ ส่วนความยาวรากและความยาวลำต้นของต้นกล้านั้น

สารสกัดที่อัตราส่วน 1: 80 และ 1: 40 มีผลในทางกระตุ้นให้ความเยาวมากกว่าตัวควบคุม แต่สารสกัดที่อัตราส่วน 1: 20 และ 1: 10 ยับยั้งความเยาวราก 66.23 และ 100.00% และยับยั้งความเยาวลำต้นของต้นกล้า 61.79 และ 100.00% ตามลำดับ ควรต้องทำการศึกษาต่อไปเกี่ยวกับชนิดและปริมาณของสารยับยั้งการเจริญเติบโตที่มีอยู่ภายในพืชเหล่านี้ รวมทั้งการศึกษาแนวทางที่จะนำไปใช้ประโยชน์ทางการเกษตรต่อไป

คำสำคัญ: สารสกัดน้ำ วงศ์ Annonaceae หญ้าขาวงาดออกเล็ก หญ้ารังนก การออก การเจริญเติบโตของต้นกล้า

Effect of Leaf Water Extracts from Three Species of Annonaceae on Seed Germination and Seedling Growth of *Pennisetum polystachyon* (L.) Schult and *Chloris barbata* Sw.

**Arthitaya Nurarith, Krongkaeo Poopittayastaporn and
Chalermchai Wongwattana***

ABSTRACT

Study on the effect of leaf water extracts of *Melodorum Fruticosum* Lour., *Artobotrys hexapetalus* (Linn. f.) Bhand. and *Annona squamosa* L. on seed germination and subsequent seedling growth of *Pennisetum polystachyon* (L.) Schult and *Chloris barbata* Sw. was conducted under artificial light in laboratory of Department of Biology, Srinakharinwirot University. Water extracts of the 3 species dry leaves provided different degree of inhibition on seed germination and seedling growth of both grassy weeds, and the inhibition percentages increased with increasing of ratio of dry leaf water extracts. In contrast, shoot and root growth of the seedlings were evidently promoted at the lower ratio of these. Determining on the effect of osmotic potential of the leaf water extracts using KCl solutions for the study found that there were no inhibitory effect on germination and growth of the two grassy weeds. It is indicated that the inhibitory effect on the germination and growth of the weeds was caused from some of leaf chemicals in the extracts. Comparing among 3 species, water extract of

Melodorum leaf provided higher inhibitory effect than those of *Annona* and *Artabotrys*. In average of 2 grassy weeds, water extract of *Melodorum* leaf at 1: 80, 1: 40, 1: 20 and 1: 10 (weight/volume) ratios inhibited seed germination 4.21, 18.42, 96.67 and 100%, respectively. The extracts of 1: 80 and 1: 40 ratios promoted shoot and root lengths, whereas those of 1: 20 and 1: 10 ratios inhibited root growth 66.23 and 100.00% and inhibited shoot growth 61.79 and 100%, respectively. These results will be used for further studies on plant chemicals and for weed management.

Keywords: water extract, Annonaceae, *Pennisetum polystachyon*, *Chloris barbata*, germination, seedling growth

บทนำ

พืชทั่วไปมีการสร้างสารเคมีเป็นจำนวนมากที่ไม่เกี่ยวกับกระบวนการเมตาบólิซึมตามปกติ เพื่อป้องกันตัวเอง [1] และอาจมีการปลดปล่อยออกมายานอก ส่งผลกระทบต่อพืชและสิ่งมีชีวิตที่อยู่ใกล้เคียง ซึ่งเรียกว่าปฏิกภัยการณ์น้ำอัลลีโลพาธี (Allelopathy) [2] มีรายงานว่าพืชในวงศ์ Annonaceae มีการสร้างสารเคมีหลายชนิด เช่น สารกลุ่ม Terpenes, Flavonoids, Sesquiterpenes และ Heptenes [3-7] มีการศึกษาเพื่อใช้ประโยชน์สารจากพืชในวงศ์ Annonaceae หลายด้าน อาทิ ทางด้านการแพทย์และเภสัชวิทยาพบว่า สารสกัดจาก *Annona glabra*, *Annona salzmanni* และ *Annona motana* มีผลยับยั้งเซลล์มะเร็ง [8-10] และสารสกัดจากใบน้อยหน่า (*Annona squamosa*) มีฤทธิ์ต้านการอักเสบและต้านเบาหวานได้ [11-13] ส่วนสารสกัดน้ำจากเปลือกต้น *Enantia chlorantha* สามารถยับยั้งแบคทีเรียหลายชนิด [14, 15] นอกจากนี้สารสกัดจากพืชในวงศ์ Annonaceae บางชนิดยังมีศักยภาพที่จะนำไปใช้ประโยชน์ทางด้านการเกษตรได้ เช่น สารสกัดจากเมล็ดน้อยหน่าด้วยเมทานอลสามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของหนอนกระทุกและหนอนคีบกระหลาได้ [16, 17] สารสกัดน้ำจาก *Rollinia emarginata* สามารถควบคุม *Chenopodium album* ได้ [18] นอกจากนี้สารสกัดน้ำจาก *Annona crassiflora* ยังยับยั้งการออกของเมล็ด *Brachiaria brizantha* และ *Glycine max* ทำให้หักช้างได้ [19] จึงมีความสนใจที่จะศึกษาศักยภาพของสารสกัดจากใบพืชในวงศ์ Annonaceae ในการควบคุมการออกและการเจริญของต้นกล้าพืช โดยทำการทดสอบในหญ้ารังนกและหญ้าขาวงดออกเล็ก ผลของการศึกษาฯ วิจัยนี้สามารถประยุกต์ใช้ในการควบคุมวัชพืชทางการเกษตรต่อไปซึ่งเป็นการส่งเสริมการใช้สารจากธรรมชาติที่มีความปลอดภัยต่อสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

การทดลองนี้ใช้ใบพืชในวงศ์ Annonaceae 3 ชนิด ได้แก่ ลำดาวน (*Melodorum fruticosum* Lour.) กระดังงาจีน (*Artobotrys hexapetalus* (Linn. f.) Bhand.) และน้อยหน่า (*Annona squamosa* L.) คัดเลือกใบที่เจริญเติบโต ไม่มีโรคหรือแมลงทำลาย นำมาผึ่งให้แห้งในที่ร่มแล้วเก็บไว้ในตู้เย็น เมื่อจะใช้ จึงนำมานำเสนอในน้ำกลั่นในอัตราส่วนใบแห้งต่อน้ำกลั่นเท่ากัน 1: 10 (น้ำหนัก/ปริมาตร) บรรจุในขวดแก้วขนาด 500 มิลลิลิตร ปิดฝ่าให้สนิท เก็บไว้ที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง จากนั้นนำกรองด้วยผ้าขาวบางและกระดาษกรอง Whatman เบอร์ 1 ตามลำดับ สารสกัดที่ได้จากการกรองนำมาเจือจางด้วยน้ำกลั่นให้ได้อัตราส่วน 1: 20, 1: 40 และ 1: 80 ตามลำดับ วัดค่าความนำไฟฟ้า (Electrical conductivity, EC) ของสารสกัดทุกอัตราส่วน แล้วทดสอบการยับยั้งการออกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของต้นกล้าหลังออกกับเมล็ดวัชพืชทดสอบ 2 ชนิด คือ หญ้าขาวงดออกเล็ก (*Pennisetum polystachyon* (L.) Schult.) และหญ้ารังนก (*Chloris barbata* Sw.) โดยนำสารสกัดใส่ในจานเพาะที่รองด้วยกระดาษเพาะเมล็ดปริมาตร 5 มิลลิลิตรต่อจาน ใช้น้ำกลั่นเป็นตัวควบคุม นำเมล็ดวัชพืชทดสอบวางบนกระดาษเพาะจำนวน 20 เมล็ด ปิดฝ่าและวางที่ชั้นเพาะเมล็ดภายใต้แสงจากหลอดฟลูออเรสเซนต์ความเข้ม 3,800 ลักซ์ 13 ชั่วโมง/วัน เป็นเวลา 7 วัน วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block design (RCB) ทำการทดลอง 3 ชั้้สังเกตและบันทึกการออกของเมล็ดและการผิดปกติต่างๆ ทุกวันจนครบ 7 วัน วัดความยาวรากและลำต้นของต้นกล้าที่ 7 วันหลังเพาะเมล็ด

เนื่องจากค่าศักย์ออลโนมิสของสารละลาย มีผลกระแทบท่อการดูดน้ำของเมล็ดพืช จึงอาจส่งผลกระทบต่อการออกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของต้นกล้าได้ การทดลองนี้ได้วัดความเข้มข้นของสารสกัดจากใบพืชเป็นค่าความนำไฟฟ้า (EC) จึงได้ใช้สารละลายโพแทสเซียมคลอไรด์ (KCl) ซึ่งไม่เป็นพิษต่อพืช มาเตรียมเป็นสารละลายที่ความเข้มข้นต่างๆ โดยให้มีค่าความนำไฟฟ้าครอบคลุมค่าความนำไฟฟ้าของสารสกัดจากใบพืช เพื่อนำไปทดสอบในพืชทั้ง 2 ชนิด เพื่อทดสอบว่าค่าศักย์ออลโนมิสมีผลกระทบต่อการออกและการเจริญเติบโตของต้นกล้าหรือไม่ โดยใช้วิธีการเดียวกันกับการทดสอบสารสกัดจากใบพืช

คำนวนหาค่าเบอร์เท็นต์การยับยั้งความออกและการเจริญเติบโตของต้นกล้า (Inhibition Percentage, IP) จากสูตร $IP = [(C - T) / C] \times 100$ โดย C = ความออกของเมล็ดหรือการเจริญเติบโตของต้นกล้าในตัวควบคุม และ T = ความออกของเมล็ดหรือการเจริญเติบโตของต้นกล้าที่ได้รับสารสกัดในอัตราส่วนต่างๆ

ผลการทดลอง

ผลของสารสกัดจากใบพืชวงศ์ Annonaceae 3 ชนิดด้วยน้ำที่มีต่อการออกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของต้นกล้าหญ้าขาวจนดอกเล็กและหญ้ารังนกหลังออก

เมล็ดหญ้าขาวจนดอกเล็กเริ่มงอกตั้งแต่วันแรกของการเพาะในตัวควบคุม ส่วนในสารสกัดจากใบลำดวนทำให้เมล็ดออกช้ากว่าเมล็ดที่ได้รับสารสกัดใบกระดังงา Jin และในน้อยหน่า สารสกัดจากใบพืชในวงศ์ Annonaceae ที่อัตราส่วนของใบแห้งต่อน้ำกลั่นสูงเท่านั้นที่สามารถยับยั้งการออกของเมล็ดหญ้าขาวจนดอกเล็กได้โดยเฉพาะสารสกัดใบลำดวนที่อัตราส่วน 1: 20 และ 1: 10 สามารถยับยั้งการออกของเมล็ดหญ้าขาวจนดอกเล็กได้อย่างสมบูรณ์ ส่วนสารสกัดใบกระดังงา Jin และในน้อยหน่า เ雷พะที่อัตราส่วน 1: 10 เท่านั้นที่ยับยั้งการออกของเมล็ดหญ้าขาวจนดอกเล็กได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยยับยั้งได้ 22.03% และ 54.24% ตามลำดับ ขณะที่สารสกัดที่อัตราส่วนอื่นๆ นั้นยับยั้งการออกของเมล็ดหญ้าขาวจนดอกเล็กได้เล็กน้อย ไม่แตกต่างจากทางสถิติกับตัวควบคุม จากการทดลองพบว่าสารสกัดใบลำดวนยับยั้งการออกของเมล็ดหญ้าขาวจนดอกเล็กได้ดีที่สุด รองลงมา คือ ในน้อยหน่าและใบกระดังงา Jin ตามลำดับ (ตารางที่ 1) ความยาวรากต้นกล้าหญ้าขาวจนดอกเล็กได้รับผลกระทบจากสารสกัดใบลำดวนมากที่สุด โดยความยาวรากถูกยับยั้งอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับตัวควบคุมโดยสารสกัดตั้งแต่อัตราส่วน 1: 40 ขึ้นไป โดยอัตราส่วน 1: 40 ความยาวรากถูกยับยั้งถึง 55.69% ที่อัตราส่วน 1: 20 และ 1: 10 ความออกถูกยับยั้งอย่างสมบูรณ์ ส่วนสารสกัดจากใบกระดังงา Jin และในน้อยหน่าเท่านั้นเฉพาะที่อัตราส่วน 1: 10 เท่านั้นที่มีผลกระทบต่อความยาวรากต้นกล้าหญ้าขาวจนดอกเล็ก โดยยับยั้งความยาวรากได้ 37.09% และ 65.26% ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างจากตัวควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 2) นอกจากสารสกัดจากใบลำดวนที่อัตราส่วน 1: 20 และ 1: 10 ที่มีผลยับยั้งความออกของหญ้าขาวจนดอกเล็กได้อย่างสมบูรณ์แล้ว สารสกัดจากใบลำดวนที่อัตราส่วนอื่นๆ และสารสกัดในน้อยหน่าและใบกระดังงา Jin ทุกอัตราส่วนไม่มีผลยับยั้งความยาวลำต้นของต้นกล้าหญ้าขาวจนดอกเล็กเลย และยังมีผลกระทบตุ่นความยาวลำต้นของต้นกล้าหญ้าขาวจนดอกเล็กให้ยาวกว่าตัวควบคุมอีกด้วย (ตารางที่ 3)

จากการทดลองในหลักรังนกนั้นพบว่า เมล็ดหลักรังนกเริ่มอกตั้งตัววันแรกของการเพาะและสารสกัดใบคำวนยังคงการออกของเมล็ดหลักรังนกได้ดีกว่าสารสกัดใบกระดังงาจีนและใบน้อยหน่า สารสกัดใบคำวนและใบกระดังงาจีนที่อัตราส่วนใบแห้งต่อน้ำกลั่นสูงจะทำให้เมล็ดออกซ้าและออกน้อยลงกว่าตัวควบคุม สารสกัดใบคำวนตั้งแต่อัตราส่วน 1: 40 ถึง 1: 10 ยังคงความออกของเมล็ดหลักรังนกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยที่อัตราส่วน 1: 40 และ 1: 20 ยังคงความออกของเมล็ดหลักรังนก 26.67% และ 93.33% ของตัวควบคุมตามลำดับ และที่อัตราส่วน 1: 10 ความออกของเมล็ดหลักรังนกถูกยับยั้งอย่างสมบูรณ์ สารสกัดใบกระดังงาจีโน้อัตราส่วน 1: 20 และ 1: 10 ยังคงการออกของเมล็ดหลักรังนกได้ 28.33% และ 91.67% ตามลำดับ ส่วนสารสกัดใบน้อยหน่านี้ไม่เพียงอัตราส่วน 1: 10 เท่านั้นที่มีผลยับยั้งการออกของเมล็ดโดยยับยั้งได้ 26.67% ของตัวควบคุม ซึ่งแตกต่างจากตัวควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ผลของสารสกัดจากใบพีชวงศ์ Annonaceae ด้วยน้ำต่อการออกของเมล็ดหลักรังนกทดลองออกเฉลี่ยและหลักรังนกที่ 7 วัน หลังเพาะ

ชนิดพืช	อัตราส่วน ใบพีช: น้ำกลั่น (กรัม/มิลลิลิตร)	พืชทดลอง				%การยับยั้ง เฉลี่ย ^{4/}
		หลักรังนก เมล็ด ^{1/}	%การยับยั้ง ^{2/}	หลักรังนก เมล็ด ^{1/}	%การยับยั้ง ^{2/}	
คำวน	Control	19.67 a ^{3/}	0.00	20.00 a	0.00	0.00
	1: 80	18.67 ab	5.08	19.33 a	3.33	4.21
	1: 40	17.67 ab	10.17	14.67 b	26.67	18.42
	1: 20	0.00 d	100.00	1.33 c	93.33	96.67
กระดังงาจีน	1: 10	0.00 d	100.00	0.00 c	100.00	100.00
	1: 80	20.00 a	-1.69	20.00 a	0.00	-0.85
	1: 40	19.00 a	3.39	19.00 a	5.00	4.20
	1: 20	18.33 ab	6.78	14.33 b	28.33	17.56
น้อยหน่า	1: 10	15.33 b	22.03	1.67 c	91.67	56.85
	1: 80	19.00 a	3.39	19.33 a	3.33	3.36
	1: 40	19.33 a	1.69	20.00 a	0.00	0.85
	1: 20	19.00 a	3.39	19.33 a	3.33	3.36
	1: 10	9.00 c	54.24	14.67 b	26.67	40.46
	CV (%)	13.02		11.25		

^{1/}จำนวนเมล็ดที่ออกเฉลี่ย

^{2/} เปอร์เซ็นต์การยับยั้งความออกของเมล็ดพืชแต่ละชนิด

^{3/} ตัวเลขที่อยู่ในคอลัมน์เดียวกันตามตัวอักษรที่เหมือนกันไม่แตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT 0.05

^{4/} ค่าเฉลี่ยของเปอร์เซ็นต์การยับยั้งความออกของพืชทดสอบทั้ง 2 ชนิด

ผลต่อความเยาวរากนั้น พบร้าสารสกัดใบลำดาวนและใบน้อยหน่าที่อัตราส่วน 1: 10 เท่านั้นที่สามารถยับยั้งความเยาวรากให้ล้นกว่าตัวควบคุมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยสารสกัดใบน้อยหน่ายับยั้งได้ 76.0% ส่วนสารสกัดจากใบลำดาวนนั้นยังยับยั้งการออกอุ่นสมบูรณ์ ความเยาวรากของต้นกล้าหญ้ารังนกที่ได้รับสารสกัดจากใบพืชในวงศ์ Annonaceae ทั้ง 3 ชนิดที่อัตราส่วน 1: 80 และ 1: 40 และในกระดังงาจีนที่อัตราส่วน 1: 20 กลับถูกกระตุ้นให้มีความเยาวมากกว่าตัวควบคุม ในด้านความเยาวลำต้นของต้นกล้าหญ้ารังนก พบร้ามีเพียงสารสกัดจากใบลำดาวนเท่านั้นที่ทำให้ความเยาวลำต้นของต้นกล้าหญ้ารังนกลดลงกว่าตัวควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สารสกัดใบลำดาวนอัตราส่วน 1: 20 สามารถยับยั้งความเยาวลำต้นได้ 23.57% และที่อัตราส่วน 1: 10 มีผลยับยั้งความออกของต้นกล้าหญ้ารังนกได้อย่างสมบูรณ์ (ตารางที่ 3) สารสกัดในกระดังงาจีนและใบน้อยหน่าทุกอัตราส่วนไม่มีผลยับยั้งความเยาวลำต้นของต้นกล้าหญ้ารังนก และพบว่าสารสกัดในกระดังงาจีนที่อัตราส่วน 1: 80, 1: 40 และ 1: 20 และสารสกัดใบน้อยหน่าที่อัตราส่วน 1: 80 ส่งผลกระทบต่อความเยาวลำต้นของต้นกล้ามากกว่าตัวควบคุม

ตารางที่ 2 ผลของสารสกัดจากใบพืชวงศ์ Annonaceae ด้วยน้ำต่อความเยาวรากของต้นกล้าหญ้าขาวรอบดอกเล็กและหญ้ารังนกที่ 7 วัน หลังเพาะ

ชนิดพืช	ในพืช: น้ำกลั่น (กรัม/มิลลิลิตร)	อัตราส่วน		พืชทดสอบ			%การยับยั้ง เฉลี่ย ⁴⁾
				หญ้าขาวรอบดอกเล็ก		หญ้ารังนก	
		เซนติเมตร ¹⁾	%การยับยั้ง ²⁾	เซนติเมตร ¹⁾	%การยับยั้ง ²⁾		
ลำดาวน	Control	1.76 cde ³⁾	0.00	1.01 d	0.00		0.00
	1: 80	2.03 bc	-15.84	1.92 bc	-90.13		-52.99
	1: 40	0.78 gh	55.69	2.47 a	-144.32		-44.32
	1: 20	0.00 i	100.00	0.68 d	32.45		66.23
	1: 10	0.00 i	100.00	0.00 e	100.00		100.00
กระดังงาจีน	1: 80	2.54 a	-44.72	1.88 bc	-86.00		-65.36
	1: 40	1.93 bcd	-9.82	2.36 a	-133.42		-71.62
	1: 20	1.46 ef	16.89	1.95 b	-92.36		-37.74
	1: 10	1.10 fg	37.09	0.81 d	19.82		28.46
น้อยหน่า	1: 80	2.51 a	-43.22	1.52 c	-50.13		-46.68
	1: 40	2.26 ab	-28.70	1.74 bc	-72.30		-50.50
	1: 20	1.54 def	11.90	1.06 d	-4.29		3.81
	1: 10	0.61 h	65.26	0.24 e	76.00		70.63
CV (%)		17.69		16.72			

¹⁾ความเยาวรากเฉลี่ย

²⁾ เปอร์เซ็นต์การยับยั้งความเยาวรากของต้นกล้าพืชทดสอบแต่ละชนิด

³⁾ ตัวเลขที่อยู่ในคอลัมน์เดียวกันตามตัวอักษรที่เหมือนกันไม่แตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT 0.05

⁴⁾ ค่าเฉลี่ยของเปอร์เซ็นต์การยับยั้งความเยาวรากของต้นกล้าของพืชทดสอบทั้ง 2 ชนิด

ตารางที่ 3 ผลของสารสกัดจากใบพีชwang ตัวยน้ำต่อความยาวลำต้นของต้นกล้าหลักจากบดอกเล็กและหลักรังนกที่ 7 วัน หลังเพาะ

ชนิดพืช	อัตราส่วน ใบพีช: น้ำกลั่น (กรัม/มิลลิลิตร)	พืชทดสอบ				%การยับยัง ^{4/} เฉลี่ย ^{4/}	
		หลักจากบดอกเล็ก		หลักรังนก			
		เซนติเมตร ^{1/}	% การยับยัง ^{2/}	เซนติเมตร ^{1/}	% การยับยัง ^{2/}		
ลำดวน	Control	1.87 f ^{3/}	0.00	0.92 d	0.00	0.00	
	1: 80	2.58 cd	-38.20	1.13 abcd	-23.29	-30.75	
	1: 40	2.00 f	-6.99	0.97 bcd	-5.74	-6.37	
	1: 20	0.00 g	100.00	0.70 e	23.57	61.79	
	1: 10	0.00 g	100.00	0.00 f	100.00	100.00	
กระดังงาจีน	1: 80	3.14 ab	-68.13	1.19 ab	-29.93	-49.03	
	1: 40	3.05 b	-63.45	1.17 abc	-27.25	-45.35	
	1: 20	2.42 de	-29.31	1.15 abc	-25.90	-27.61	
	1: 10	2.09 ef	-11.91	0.96 cd	-4.33	-8.12	
น้อยหน่า	1: 80	3.46 a	-85.29	1.25 a	-36.23	-60.76	
	1: 40	2.85 bc	-52.48	1.10 abcd	-19.52	-36.00	
	1: 20	2.84 bc	-51.83	1.10 abcd	-19.44	-35.64	
	1: 10	1.93 f	-3.54	0.98 bcd	-7.45	-5.50	
CV (%)		9.15		12.34			

^{1/}ความยาวต้นกล้าเฉลี่ย

^{2/} เปอร์เซ็นต์การยับยังความยาวลำต้นของต้นกล้ากับตัวควบคุม

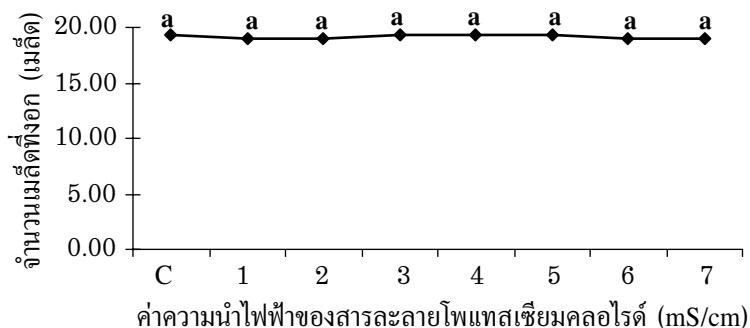
^{3/} ตัวเลขที่อยู่ในคอลัมน์เดียวกันตามตัวอักษรที่เหมือนกันไม่แตกต่างกันทางสถิติโดย DMRT 0.05

^{4/} ค่าเฉลี่ยของเปอร์เซ็นต์การยับยังความยาวลำต้นของต้นกล้าของพืชทดสอบทั้ง 2 ชนิด

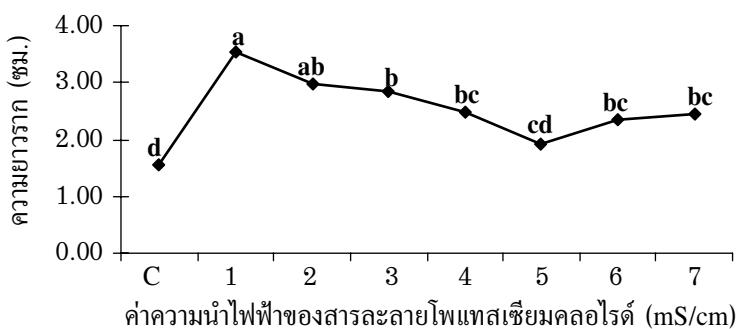
ผลของค่าคั่กย์օลิโมิชิสของสารสกัดที่มีต่อการออกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของต้นกล้า หญ้าขาวบดอกเล็กและหญ้ารังนกหลังออก

ในการสกัดสารโดยใช้ใบพืชแห้งในน้ำที่อัตราส่วนต่างๆ นั้นไม่สามารถที่จะวัดค่าคั่กย์օลิโมิชิส ที่แท้จริงของสารสกัดได้ แต่สามารถวัดได้เป็นค่าความนำไฟฟ้า (Electrical conductivity, EC) ของสารสกัดแต่ละอัตราส่วน พนวณค่าความนำไฟฟ้าของสารสกัดจากใบพืชในวงศ์ Annonaceae ทั้ง 3 ชนิด ที่แต่ละอัตราส่วนมีค่าอยู่ในช่วง 0.70-6.74 mS/cm (ตารางที่ 4) เมื่ออัตราส่วนของใบแห้งเพิ่มขึ้น ค่าความนำไฟฟ้าก็สูงขึ้นด้วย และมีความแตกต่างกันระหว่างสารสกัดจากใบพืชแต่ละชนิด ในการทดสอบผลของค่าคั่กย์օลิโมิชิสของสารละลายที่มีต่อการออกและการเจริญเติบโตของต้นกล้าหญ้าขาวบดอกเล็กและหญ้ารังนก จึงได้ใช้สารละลายโพแทสเซียมคลอไรด์ ที่ความเข้มข้นต่างๆ ที่มีค่าความนำไฟฟ้าเท่ากับ 1.0, 2.0, 3.0, 4.0, 5.0, 6.0 และ 7.0 mS/cm มาทดสอบผลต่อความออกและการเจริญเติบโตของต้นกล้าพืชทั้ง 2 ชนิด โดยใช้น้ำกลั่น (มีค่า EC เท่ากับ 0.002 mS/cm) เป็นตัวควบคุม หญ้าขาวบดอกเล็กและหญ้ารังนกที่ได้รับสารละลายโพแทสเซียมคลอไรด์ ที่มีค่าความนำไฟฟ้าตั้งแต่ 1.0-7.0 mS/cm นั้น เมล็ดเริ่มออกตั้งแต่วันแรกของการเพาะ และที่ 7 วันหลังเพาะสารละลายโพแทสเซียมคลอไรด์ทุกความเข้มข้นไม่มีผลยับยั้งการออกของเมล็ดหญ้าทั้งสองชนิด จำนวนเมล็ดที่ออกในสารละลายทุกค่าความนำไฟฟ้าไม่แตกต่างทางสถิติกับในตัวควบคุม (รูปที่ 1ก. และ 2ก.) ในส่วนของการเจริญเติบโตของต้นกล้าหลังออกนั้น พนวณสารละลายโพแทสเซียมคลอไรด์ทุกความเข้มข้นไม่มีผลยับยั้งความยาวของรากและลำต้นหญ้าทั้งสองชนิด ที่ 7 วันหลังเพาะ แต่สารละลายโพแทสเซียมคลอไรด์กลับส่งเสริมให้ต้นกล้ามีการเจริญเติบโตมากกว่าตัวควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (รูปที่ 1ข. 1ค. 2ข. และ 2ค.) แสดงว่าค่าคั่กย์օลิโมิชิสของสารละลายในระดับนี้ไม่มีผลต่อการยับยั้งการออกและการเจริญเติบโตของต้นกล้าหญ้าขาวบดอกเล็กและหญ้ารังนกดังนั้นผลการยับยั้งของสารสกัดจากใบพืชวงศ์ Annonaceae ทั้ง 3 ชนิดที่มีต่อหญ้าขาวบดอกเล็กและหญ้ารังนก น่าจะเกิดจากสารบางชนิดที่มีอยู่ในใบของพืชทั้ง 3 ชนิดนั้นเอง

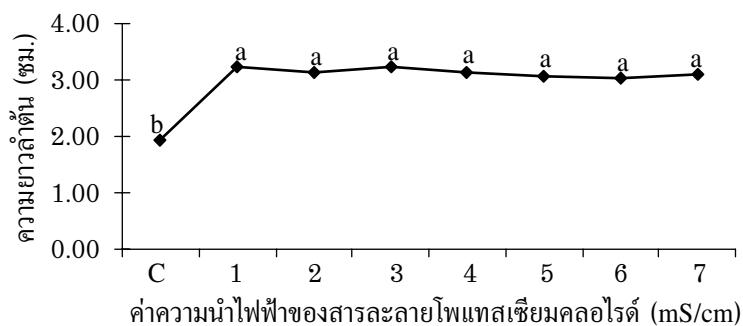
ก. ผลต่อความออกของเมล็ด

ข. ผลต่อความเยาวราก

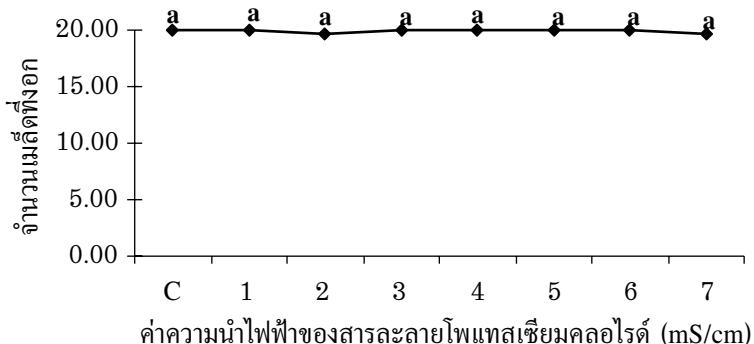

ค. ผลต่อความเยาวลำต้น

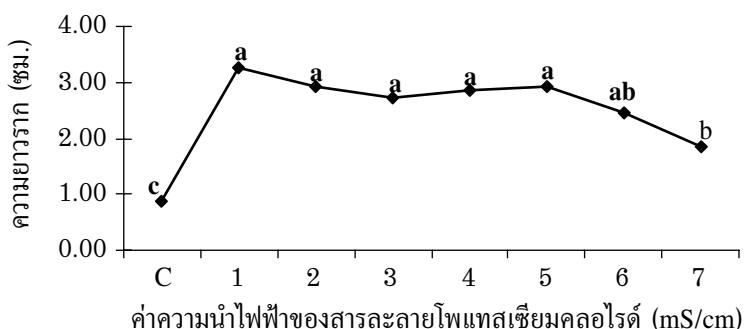

รูปที่ 1 ผลของสารละลายน้ำที่ระดับค่าความนำไฟฟ้าต่างๆ ต่อการออกและการเจริญเติบโตของต้นกล้าหลักของดอกเล็กที่ 7 วันหลังเพาะค่าเฉลี่ยของการออกและการเจริญเติบโตในแต่ละส่วนที่แสดงด้วยอักษรที่เหมือนกันไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดย DMRT 0.05
C = ตัวควบคุม (น้ำกลั่น)

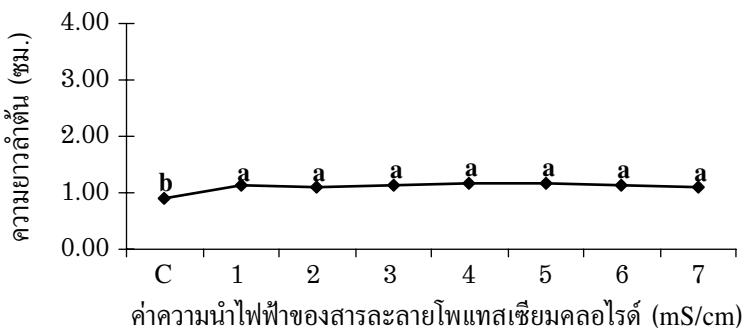
ก. ผลต่อความงอกของเมล็ด

ข. ผลต่อความยาวราก

ค. ผลต่อความยาวลำต้น

รูปที่ 2 ผลของสารละลายน้ำที่ระดับค่าความนำไฟฟ้าต่างๆ ต่อการงอกและการเจริญเติบโตของต้นกล้าหญ้ารังนกที่ 7 วันหลังเพาะค่าเฉลี่ยของการงอกและการเจริญเติบโตในแต่ละส่วนที่แสดงด้วยอักษรที่เหมือนกันไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดย DMRT 0.05
C = ตัวควบคุม (น้ำกลั่น)

สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

สารสกัดน้ำจากใบลำดวน กระดังงาจีน และน้อยหน่าที่อัตราส่วนต่างๆ มีผลยับยั้งการออกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของต้นกล้าหญ้าขจรบดอกเล็กและหญ้ารังนกที่ระดับแทรกต่างกัน เมื่ออัตราส่วนของใบแห้งในความเข้มข้นสูงขึ้นการยับยั้งก็จะมากขึ้นด้วย จากการศึกษาสารสกัดน้ำจากใบ *Eupatorium odoratum* ที่ความเข้มข้น 10%, 25%, 50% และ 75% พบร่วมกับความเข้มข้นสูงมีผลยับยั้งการออกและการเจริญของรากและลำต้นของต้นกล้า รวมทั้งการพัฒนาของรากแขนงของ *Cicer arietinum*, *Brassica juncea*, *Cucumis sativus*, *Phaseolus mungo*, *Raphanus sativus* และ *Vigna unguiculata* อัตราการยับยั้งจะสูงขึ้นตามความเข้มข้นของสารสกัดที่มากขึ้น แต่สารสกัดที่ความเข้มข้นต่ำๆ จะมีผลในการกระตุ้นการออกและการเจริญเติบโตของต้นกล้า [20] ซึ่งตรงกันกับรายงานของ Al-Zahrani and Al-Robai, (2007) ที่พบร่วมกับความเข้มข้น 5, 10, 20, 40 และ 60% มีผลยับยั้งการออกของ Barley, Wheat, Cucumber, Fenugreek และ Alssana ให้ช้าลงได้ และที่ความเข้มข้นสูง (40% และ 60%) มีผลยับยั้งความยาวรากและการออกของยอดแรกเกิด อัตราการยับยั้งจะสูงขึ้นตามความเข้มข้นของสารสกัดที่มากขึ้น แต่สารสกัดที่ความเข้มข้นต่ำๆ (5%) มีผลการกระตุ้นการออกและการเจริญเติบโตของ Alssana, Cucumber และ Fenugreek ให้สูงกว่าตัวควบคุม [21] จากการทดสอบผลของค่าศักย์օโซลไมซิสของสารละลายที่มีต่อการออกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของต้นกล้า พบร่วมกับไม่มีผลกระตุ้นต่อการออกและการเจริญของต้นกล้าหญ้าขจรบดอกเล็กและหญ้ารังนกแสดงว่าค่าศักย์օโซลไมซิสของสารสกัดจากใบพืชทั้ง 3 ชนิดนั้นก็ไม่น่าจะมีผลกระตุ้นต่อการออกและการเจริญของต้นกล้าหญ้าทั้งสองชนิดที่ทดสอบ แสดงว่าผลการยับยั้งของสารสกัดจากใบลำดวน กระดังงาจีน และน้อยหน่าเกิดจากสารบางชนิดที่มีอยู่ในใบของพืชเหล่านั้นเอง เช่นเดียวกับการศึกษาของ Laosinwattana, และคณะ ในปี 1997 [22] โดยใช้สารละลายโพแทสเซียมชัลเฟต (K_2SO_4) และโพแทสเซียมไนเตรต (KNO_3) ที่ไม่มีความเป็นพิษต่อพืชที่มีค่า EC ของสารละลาย 0-10 mS/cm ก็พบร่วมกับการลดลงของเมล็ดผักโภช (Amaranthus lividus Linn) และหญ้าข่าวนก (*Echinochloa crus-galli* (Linn) Beauv.) และ Chanta และ Wongwattana (2006) [23] ได้รายงานว่าสารละลายโพแทสเซียมคลอไรด์ที่มีค่า EC ตั้งแต่ 1-13 mS/cm ซึ่งใกล้เคียงกับค่า EC ของสารสกัดจากต้อยตึง ไม่มีผลกระตุ้นต่อการออกและการเจริญเติบโตของต้นกล้าหญ้าขจรบดอกเล็กและหญ้ารังนก แต่ที่ค่า EC 17 mS/cm จะมีผลกระตุ้นต่อการออกและการเจริญเติบโตของต้นกล้าพืชทั้งสอง

สารสกัดด้วยน้ำจากใบพืชทั้ง 3 ชนิดนี้ในวงศ์ (family) เดียวกัน พบร่วมกับสารสกัดมีผลยับยั้งการออกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของต้นกล้าของหญ้าทั้งสองชนิดนี้แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wongwattana and Chamchaiyaporn (2004) [24] จากการเปรียบเทียบผลของสารสกัดจากใบสกุลอบเชย (*Cinnamomum*) ก็พบร่วมกับสารสกัดด้วยน้ำจากใบกระวนและการบูรทำให้การออกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของต้นกล้าพืชตระกูลหญ้าที่ทดสอบลดลงมากที่สุด รองลงมา คือ สารสกัดด้วยน้ำจากใบอบเชยเทศ และอบเชยญวน ตามลำดับ ส่วนความยาวรากและความยาวลำต้น ภายนอกและเคลือบชั้นในปี พ.ศ. 2551 [25] รายงานว่าสารสกัดจากใบบลูชาวยทำให้การออกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของ

ต้นกล้าพีชทดลองมากกว่าสารสกัดจากใบพักเบี้ยง ซึ่งอยู่ในวงศ์ Scrophulariaceae เช่นเดียวกัน แสดงว่าใบพีชแต่ละชนิดแม้จะอยู่ในสกุลหรือวงศ์เดียวกันก็อาจมีผลในการควบคุมการออกของเมล็ดและการเจริญเติบโตของต้นกล้าที่แตกต่างกัน ซึ่งจะต้องทำการศึกษาต่อไปเกี่ยวกับทั้งชนิดและปริมาณของสารยับยั้งการเจริญเติบโตที่มีอยู่ภายในใบพีชเหล่านี้ รวมทั้งการศึกษาแนวทางที่จะนำไปใช้ประโยชน์ทางการเกษตรต่อไป

ตารางที่ 4 ค่าความนำไฟฟ้า (Electrical conductivity, EC) ของสารสกัดจากใบพีชวงศ์ Annonaceae ด้วยน้ำที่อัตราส่วนต่างๆ กัน

ชนิดพีช	อัตราส่วน ใบพีช: น้ำกลั่น (กรัม/มิลลิลิตร)	สารสกัดจากใบพีชวงศ์ Annonaceae ด้วยน้ำ (mS/cm)
น้ำกลั่น	-	0.002
ลำดวน	1: 80	1.08
	1: 40	1.90
	1: 20	3.50
	1: 10	6.74
กระดังงาจีน	1: 80	0.70
	1: 40	1.24
	1: 20	2.18
	1: 10	3.94
น้อยหน่า	1: 80	0.83
	1: 40	1.51
	1: 20	2.78
	1: 10	5.11

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากบประมาณเงินรายได้คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปี 2552

เอกสารอ้างอิง

1. รังสิต สุวรรณเขตโนม. 2531. สารกำจัดวัชพืชกับผลทางสุริวิทยาของพืช. กรุงเทพฯ. จงเจริญการพิมพ์.หน้า 396.
2. Rice, E. L. 1984. Allelopathy. 2nd Edition. New York. Academic Press. p. 422.
3. Brophy, J. J., Goldsack, R. J., and Forster, P. I. 2004. Leaf Oils of the Queensland Species of *Melodorum* (Annonaceae). *Journal of Essential Oil Research* 16(5): 483-486.
4. Chaichantipyuth, C., Tiyaworanan, S., Mekaroonreung, S., Ngamrojnavanich, N., Roengsumran, S., Phuthong, S., Petsom, A., and Ishikawa, T. 2001. Oxidized Heptenes from *Melodorum fruticosum*. *Phytochemistry* 57: 1311-1315.
5. Chang, F. R., Chen, C. Y., Hsieh, T. J., Cho, C. P., and Wu, Y. C. 2000. New Alkaloids from *Annona purpurea*. *Journal of Natural Products* 63(6): 746-748.
6. Chen, C. Y., Chang, F. R., Pan, W. B., and Wu, Y. C. 2001. Four Alkaloids from *Annona cherimola*. *Phytochemistry* 56(7): 753-757.
7. Hsieh, T. J., Wu, Y. C., Chen, S. C., Huang, C. S., and Chen, C. Y. 2004. Chemical Constituents from *Annona glabra*. *Journal of the Chinese Chemical Society* 51(4): 869-876.
8. Liaw, C. C., Chang, F. R., Wu, C. C., Chen, S. L., Bastow, K. F., Hayashi, K., Nozaki, H., Lee, K. H., and Wu, Y. C. 2004. Nine New Cytotoxic Monotetrahydrofuranic Annonaceous Acetogenins from *Annona montana*. *Planta Medica* 70(10): 948-959.
9. Zhang, Y. H., Peng, H. Y., Xia, G. H., Wang, M. Y., and Han Y. 2004. Anticancer Effect of Two Diterpenoid Compounds Isolated from *Annona glabra* Linn. *Acta Pharmacologica Sinica* 25(7): 937-942.
10. Queiroz, E. F., Roblot, F., Laprévote, O., Paulo, M.de Q., and Hocquemiller, R. 2003. Two unusual Acetogenins from the Roots of *Annona salzmannii*. *Journal of Natural Products* 66(6): 755-758.
11. Dash, G. K., Ganapaty, S., Suresh, P., Panda, S. K., and Sahu, S. K. 2001. Analgesic and Anti-inflammatory Activity of *Annona squamosa* Leaves. *Indian Journal of Natural Products* 17(2): 32-36.
12. Kaleem, M., Asif, M., Ahmed, Q. U., and Bano, B. 2006. Antidiabetic and Antioxidant Activity of *Annona squamosa* Extract in Streptozotocin-Induced. *Singapore Medical Journal* 47: 670-675.

13. Annie, S., Rajendran, K., Kumar, C. D., and Ramgopal, B. 2004. Antidiabetic Activity of Aqueous Leaf extract of *Annona squamosa* in *Streptozotoci*. *Journal of Ethnopharmacology* 91(1): 171-175.
14. Adesokan, A. A., Akanji, M. A., and Yakubu, M. T. 2007. Antibacterial Potentials of Aqueous Extract of *Enantia chlorantha* stem bark. *African Journal of Biotechnology* 6(22): 2502-2505.
15. Kotkar, H. M., Mendki P. S., Sadan, S. V. G. S., Jha, S. R., Upasani S. M., and Maheshwari V. L. 2001. Antimicrobial and Pesticidal Activity of Partially Purified Flavonoids of *Annona squamosa*. *Pest Management Science* 58(1): 33-37.
16. Leatemia, J. A., and Isman, M. B. 2004. Efficacy of Crude Seed Extracts of *Annona squamosa* Against Diamondback Moth, *Plutella xylostella* L. in the Greenhouse. International. *Journal of Pest Management* 50(2): 129-133.
17. Leatemia, J. A., and Isman, M. B. 2004. Insecticidal Activity of Crude Seed Extracts of *Annona* spp. (Annonaceae), *Lansium domesticum* and *Sandoricum koetjape* (Meliaceae) Against Lepidopteran Larvae. *Phytoparasitica* 32: 30-37.
18. Colom, O. A., Popich, S., and Bardon, A. 2007. Bioactive Constituents from *Rollinia emarginata* (Annonaceae). *Natural Product Research* 21(3): 254-259.
19. Santana, D. C., Inoue, M. H., and Pereira, M. J. B. 2007. Allelopathic Potential of Aqueous Extracts from *Annona crassiflora*: Effects on *Brachiaria brizantha* and *Glycine max*. *Revista Brasileira de Agroecologia* 2(2): 876-879.
20. Hoque, R. A. T. M., Ahmed, R., Uddin, M. B., and Hossain, M. K. 2003. Allelopathic Effects of Different Concentration of Water Extracts of *Eupatorium odoratum* Leaf on Germination and Growth Behavior of Six Agricultural Crops. *Online Journal of Biological Science* 3(8): 741-750.
21. Al-Zahrani, H. S., and Al-Robai, S. A. 2008. Allelopathic Effect of *Calotropis procera* Leaves Extract on Seed Germination of Some Plants. *Journal of King Abdulaziz University: Science Journal* 19(1): 115-126.
22. Laosinwattana, C., Yoneyama, K., Takeuchi, Y., Ogasawara, M., and Konnai, M. 1997. Allelopathic Potential of Manilagrass [Zoysia matrella (L.) Merr.]. *Journal of Japanese Society of Turfgrass Science* 26(1): 24-31.
23. Chanta, P., and Wongwattana, C. 2006. Allelopathy in *Ruellia tuberosa* Linn. *Agricultural Science Journal* 37(6)(Suppl.): 455-458.
24. Wongwattana, C., and Chamchaiyaporn, T. 2004. Effect of Cinnamomum Leaves Water Extract on Grassy Plants Seed Germination. Proceedings in the 30th Congress on Science and Technology of Thailand. B0139.

25. กานุจนา หลงลงทะเบียน และ เกลิมชัย วงศ์วัฒน์. 2551. การศึกษาคักยภาพทางอัลลีโลฟาทีในผักเบียง (*Limnophila aromatica*) และบลูหารวย (*Otacanthus azureus*). Proceedings งานประชุม “ครึ่นครินทร์วิโรฒวิชาการ” ครั้งที่ 3 เล่มที่ 1 กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยครึ่นครินทร์วิโรฒ. หน้า 169-176.

ได้รับบทความวันที่ 7 เมษายน 2552
ยอมรับตีพิมพ์วันที่ 12 พฤษภาคม 2552

